

[Helge Larsen.]

at detailhandleren, købmanden, skal betale omsætningsafgiften, når han tager varen hjem til sit lager. Han skal med andre ord stå i forskud med omsætningsafgiften, indtil han har solgt sin vare. Optrædes omsætningsafgifterne derimod i detailledet, har købmanden ikke nogen afgift at forudbetale; han har oven i købet et par måneders frist til at indbetale omsætningsafgiften, der således giver ham en vis driftskapital, som han har rentefrit.

Jeg har med disse synspunkter villet føre forhold ind i billedet, som jeg mener at man i den offentlige debat har overset i et vist omfang; men som jeg sagde før, forudsætter det, at de færrest mulige varer er undtaget fra omsætningsafgiften, så at detailhandlerens afgiftsregnskab bliver det simplest mulige. Som jeg også sagde før, må vi meget nøje i udvalget gennemdrøfte alle disse problemer og se at finde frem til den ordening, der er mest rationel og lettest at administrere.

Jeg skal herudover ikke gå i enkeltheder med lovforslagene. Den villighed til at forhandle om disse forslag, som er kommet til udtryk i dag, vil jeg på min gruppes vegne ganske tilslutte mig.

Jeg skal til afslutning blot gøre et par enkelte bemærkninger om problemet med opsparring og opsparring på statsbudgettet. Det er for mit parti noget væsentligt, at vi med denne skatteomlægning fra direkte beskatning til beskatning af forbruget fremmer den private opsparring, men det er også afgørende for os, at vi derigennem bidrager til at bringe orden i det danske samfunds økonomi, og ud fra det synspunkt finder vi de beregninger, der er foretaget over en statsopsparring på 500-600 mill. kr., rigtige. Vi er villige til at drøfte en eller anden form for binding af anvendelsen af en del af dette beløb, og vi er klar over, at der skal holdes igen over for nye statsudgifter — vi kunne vel have godt af en slags udgiftsstop en tid — men afgørende for os er det som sagt, at vi med

denne skatteomlægning ikke alene får ændret beskatningen fra indkomst til forbrug, men også får ydet et bidrag til at bringe orden i det danske samfunds økonomi, så vi har forudsætninger for en fortsat fremgang.

Ud fra disse synspunkter skal jeg på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af de foreliggende lovforslag og villighed til at gå ind i en forhandling om alle de problemer, der er rejst.

Aksel Larsen: Det har længe været klart, at vi kunne vente ikke blot forslag til udskrivningslov, men også forslag til lov eller love, der forøgede statens skatteindtægter, og at der måtte sikres statskassen sådanne yderligere indtægter. Staten er ganske vist ikke på fallittens rand, så langtfra, heller ikke selv om regeringen i panik eller ubetænksomhed i fjor forår efter forlig med venstre og de konservative eller med kræfter bag disse partier var mere letsindig i omgangen med statens midler, end godt og fornuftigt var.

Samfundets investeringer i forskning, undervisning og uddannelse, i hospitalsvæsen og sundhedsvæsen, i den nødvendige forbedring af de sociale foranstaltninger og til de påkrævede store anlægsarbejder samt meget andet gør det simpelt hen nødvendigt, at der sker en forøgelse af statens løbende indtægter. Hertil kommer statens andel i kapitaldannelsen i øvrigt, nødvendigheden af at valutastillingen rettes op, og at det kunstigt forhøjede renteniveau sættes ned — sagt med andre ord, at udviklingen henimod inflation bremses. Alt dette kan ikke gøres blot ved at give staten øgede skatteindtægter; andre foranstaltninger vil også vise sig at være effektive, f. eks. indgreb mod pris- og avancetigninger — hvilket den højtærede handelsminister, som vi ved, på besynderlig måde er modstander af — men det kræver som sagt også øgede statsindtægter.

Det vil af det, jeg her har sagt, fremgå,